

MAGISTRÁT HLAVNÉHO MESTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY BRATISLAVY

Materiál na rokovanie
Mestského zastupiteľstva
hlavného mesta SR Bratislavy
dňa 07.03.2019

Informačný materiál k pozastavenému výkonu uznesenia Mestského zastupiteľstva hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 73/2019 a č. 75/2019 zo dňa 07.02.2019.

Materiál obsahuje:

Predkladateľ:

Ing. arch. Matúš Vallo, v. r.
primátor

Dôvodovú správu k pozastavenému výkonu uznesenia Mestského zastupiteľstva hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy č. 73/2019 a č. 75/2019 zo dňa 07.02.2019.

Zodpovedný:

Mgr. Ctibor Košťál
riaditeľ magistrátu
V zastúpení Mgr. Ing. Michal Radosa, v. r.

Spracovateľ:

JUDr. Lucia Vyhlídalová,
riaditeľka sekcie právnych činností
V zastúpení JUDr. Jana Hesterényi, v. r.

JUDr. Ivana Ozábalová, v. r.
legislatívno-právne oddelenie

marec 2019

Dôvodová správa

Uznesením č. 624/2016 zo dňa 27.10.2016 Mestské zastupiteľstvo hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy zaviazalo primátora hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, aby informoval Mestské zastupiteľstvo o nepodpísaných uzneseniach a súčasne uviedol:

1. konkrétny dôvod nevýhodnosti pre hlavné mesto SR Bratislavu,
2. konkrétne legislatívne dôvody nepodpísania.

Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 zb. o obecnom zriadení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), starosta:

„Starosta môže pozastaviť výkon uznesenia obecného zastupiteľstva, ak sa domnieva, že odporuje zákonu alebo je pre obec zjavne nevýhodné tak, že ho nepodpíše v lehote podľa § 12 ods. 10.

Primátor hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, uplatnil svoje právo mu vyplývajúce z horeuvedeného ustanovenia zákona o obecnom zriadení vo vzťahu k uzneseniu č. 73/2019 a č. 75/2019 zo dňa 07.02.2019 z nasledovného dôvodu:

Podľa § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení môže starosta pozastaviť výkon uznesenia obecného zastupiteľstva, ak sa domnieva, že odporuje zákonu alebo je pre obec zjavne nevýhodné.

Uznesenie č. 73/2019 zo dňa 07.02.2019 je v rozpore so zákonom č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov („ďalej len „zákon o ochrane osobných údajov“) z nasledovných dôvodov:

Záväzné stanoviská sú vydávané v súlade so zák. č. 50/1976 Z. z. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Stavebný zákon ani zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) neurčuje zverejnenie ani sprístupnenie záväzných stanovísk.

V zmysle § 79 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov je prevádzkovateľ a sprostredkovateľ povinný zachovávať mlčanlivosť o osobných údajoch, ktoré spracúva. Povinnosť mlčanlivosti trvá aj po ukončení spracúvania osobných údajov.

V zmysle zákona o ochrane osobných údajov osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa identifikovanej fyzickej osoby alebo identifikovateľnej fyzickej osoby, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo...

Ako z praxe vyplýva za sekundárne (druhotné) osobné údaje sú považované parcelné čísla, súpisné číslo stavby a to z dôvodu, že pri súčasnom nastavení evidencie vlastníkov nehnuteľností nie je nutné vynaložiť neúmerné úsilie na získanie primárnych osobných údajov.

V prípade zverejnenia záväzného stanoviska bez uvedenia mena, priezviska, adresy sú uvedené parcelné čísla pozemkov prípadne súpisné čísla stavieb a sú považované ako sekundárne osobné údaje, spolu s katastrálnym územím a pod.

Zadaním týchto údajov do dostupných informačných prostriedkov sa následne jednoducho získavajú údaje o mene a priezvisku, dátume narodenia, trvalom pobyte vlastníka pozemkov, stavieb.

V praxi nastávajú situácie, že žiadateľ nie je vlastníkom pozemkov a stavieb, to znamená, hlavné mesto by tak nepriamo zverejnilo osobné údaje, ktoré nemôže spracúvať, nemá k nim žiadny právny základ a ide tak o protizákonné spracúvanie osobných údajov, za ktoré hrozia hlavnému mestu pokuty vo výške 10 000 000 eur, alebo ak ide o podnik do 2 % celkového svetového ročného obratu za predchádzajúci účtovný rok, podľa toho, ktorá suma je vyššia.

V zmysle ust. § 38 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov: Každá osoba, ktorej vznikla majetková ujma alebo nemajetková ujma v dôsledku porušenia zákona o ochrane osobných údajov, má právo na náhradu škody od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Hlavnému mestu by tak mohla vzniknúť povinnosť uhradiť pokutu uloženú Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky za porušenie zákona o ochrane osobných údajov a GDPR, ako aj povinnosť nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu dotknutej osobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som postupoval podľa ust. § 13 ods. 6 zákona o obecnom zriadení a nepodpísal som uznesenie č. 73/2019, nakoľko je v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov.

Uznesenie č. 75/2019 zo dňa 07.02.2019 je v rozpore so zákonom č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov z nasledovných dôvodov:

V zmysle ust. § 79 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov je prevádzkovateľ a sprostredkovateľ povinný zachovávať mlčanlivosť o osobných údajoch, ktoré spracúva. Povinnosť mlčanlivosti trvá aj po ukončení spracúvania osobných údajov.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že hlavné mesto nesmie poskytnúť, zverejňovať žiadne osobné údaje, ktoré pri výkone svojej činnosti spracúva, pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak. Povinnosť mlčanlivosti neplatí na plnenie úloh súdu a orgánov činných v trestnom konaní, ako aj vo vzťahu k Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky pri plnení jeho úloh.

V zmysle ust. § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov prevádzkovateľ, ktorý je zamestnávateľom dotknutej osoby, je oprávnený poskytovať jej osobné údaje alebo zverejniť jej osobné údaje v rozsahu: titul, meno, priezvisko, pracovné zaradenie, služobné zaradenie, funkčné zaradenie, osobné číslo zamestnanca alebo zamestnanecké číslo zamestnanca, odborný útvar, miesto výkonu práce, telefónne číslo, faxové číslo, adresa elektronickej pošty na pracovisko a identifikačné údaje zamestnávateľa ak je to potrebné v súvislosti s plnením pracovných povinností, služobných povinností alebo funkčných povinností dotknutej osoby. Poskytovanie osobných údajov alebo zverejnenie osobných údajov nesmie narušiť vážnosť, dôstojnosť a bezpečnosť dotknutej osoby.

Osobitný predpis upravujúci povinnosť sprístupniť osobné údaje je zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám.

V zmysle ust. § 9 ods. 3 zákona o slobodnom prístupe k informáciám: Povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom o fyzickej osobe,

ktorá je verejným funkcionárom, poslancom obecného zastupiteľstva, predstaveným v štátnej službe, odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky, vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci, nadriadeným v služobnom pomere alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov. Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu: titul, meno, priezvisko, funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie, pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti, miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva, mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

V zmysle ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona: Informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby.

V zmysle § 13 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov a čl. 6 GDPR spracúvanie osobných údajov je zákonné ak sa vykonáva na základe aspoň jedného z právnych základov.

Hlavné mesto spracúva osobné údaje v rozsahu životopisu a motivačného listu na základe osobitných zákonov a predzmluvných a zmluvných vzťahov za účelom personálnej a mzdovej agendy. Tento účel spracúvania v zmysle zákonných povinností pripúšťa len vyššie uvedené výnimky zverejňovania a sprístupňovania spracúvaných osobných údajov. Zverejnenie akýchkoľvek údajov nad rámec zákonných povinností má za následok porušenie zákona, za ktoré hrozia hlavnému mestu pokuty vo výške 10 000 000 eur, alebo ak ide o podnik do 2 % celkového svetového ročného obratu za predchádzajúci účtovný rok, podľa toho, ktorá suma je vyššia.

V zmysle ust. § 38 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov: Každá osoba, ktorej vznikla majetková ujma alebo nemajetková ujma v dôsledku porušenia zákona o ochrane osobných údajov má právo na náhradu škody od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa. Hlavnému mestu by tak mohla vzniknúť povinnosť uhradiť pokutu uloženú Úradom na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky za porušenie zákona o ochrane osobných údajov a GDPR, ako aj povinnosť nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu dotknutej osobe.

Hlavné mesto môže zverejniť životopisy vymenovaných zástupcov obchodných spoločností len na základe *výslovného písomného súhlasu* so zverejnením dotknutej osoby s jej životopisom. Súhlas musí byť poskytnutý slobodne, v zmysle § 14 ods. 4 zákona o ochrane osobných údajov sa zohľadňuje hlavne skutočnosť, či sa plnenie podmieňuje súhlasom so spracúvaním osobných údajov, ktorý nie je na plnenie nevyhnutný.

Týmto je potrebné uviesť, že dotknutá osoba má právo kedykoľvek odvolať súhlas so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa jej týkajú. V takomto prípade musí hlavné mesto bez zbytočného odkladu vymazať osobné údaje, ktoré spracúva na základe súhlasu so spracúvaním osobných údajov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som postupoval podľa ust. § 13 ods. 6 zákona o obecnom zriadení a nepodpísal som uznesenie č. 75/2019, nakoľko je v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov.